

РЕШЕНИЕ

№ 1303

гр. Варна, 26.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III А СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Даниела Ил. Писарова

Членове: Светлана Тодорова
Диана К. Стоянова

при участието на секретаря Жасмина Ив. Райкова
като разгледа докладваното от Диана К. Стоянова Въззивно гражданско дело
№ 20223100501486 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.258 и сл. от ГПК, образувано е по въззивна жалба вх. №34798/26.05.2022г. от М. П. И., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** срещу решение №1170/26.04.2022г., постановено по гр. дело №20213110108193/2021г. по описа на ВРС, с което е осъдена въззивницата да заплати на „НИК СТИЙЛ“ ЕООД, ЕИК 103871294, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Георги Бенковски“ № 45, ет. 5, ап. 10 при условията на солидарност със „МАГ МАРССА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК 202521254, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Граф Игнатиев“ № 27, сумата от **12 827.60 лв. /дванадесет хиляди осемстотин двадесет и седем лева и шестдесет стотинки/**, представляваща продажна цена на доставени мебели и обзавеждане по силата на сключени между страните Договор за доставка от 24.11.2020 г. и Анекс от 26.02.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба /09.06.2021 г./ до окончателното изплащане на задължението и сумата от **285.06 лв. /двеста осемдесет и пет лева и шест**

стотинки/, представляваща дължимо обезщетение за забава върху главницата за периода 21.03.2021 г. – 08.06.2021г.

В жалбата е изложено становище за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение. За неправилен се въззивницата счита, че договорът за поръчка обвързва ответното дружество при условията на чл.301 от ТЗ, тъй като той не носи подписа на неговия управител и липсва узнаване за сключването на същия. Аргументира се, че договорът е сключен от името на въззивницата и същата е получила стоките, въпреки това предявения иск е неоснователен, тъй като отговорността на въззивницата се ангажира като поръчител, а не като главна страна по договора.

Въззивницата моли съда да се отмени първоинстанционното решение и да се постанови друго, с което да отхвърли предявените искове.

В срока по чл.263, ал.2 от ГПК е постъпил отговор от насрещната страна по жалбата „НИК СТИЙЛ“ ЕООД, в който се оспорва въззивната жалба. Посочва се, че въведеното оплакване за неприложимост на чл.301 от ТЗ, тъй като не е доказано узнаване на договора от ответното дружество, е неоснователно. Възражението се явява нововъведено и като такова преклудирано. Отделно от това се посочва, че особения представител не може да заявява права и прави оспорвания от името на дружеството. По същество се излага, че е приложима нормата на чл.301 от ТЗ, като приемо – предавателния протокол носи подписа на лице, за което не е оспорено да е представляващ дружеството.

В съдебно заседание страните, редовно призовани поддържат подадените въззивна жалба и отговор. Молят за присъждане на разноски съобразно изходът от спора.

Съдът намира производството за редовно и допустимо, тъй като подадената въззивна жалба е депозирана от надлежна страна, в срока за обжалване на решението и при спазване на останалите изисквания за редовност.

Съдът е сезиран с предявени от „НИК СТИЙЛ“ ЕООД срещу „МАГ МАРССА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД и М. П. И. искове с правно основание чл.79, ал.1, пр.1 от ЗЗД, вр. чл.327, ал.1 от ТЗ и чл.294, ал.1 от ТЗ, вр. чл.86, ал.1 от ЗЗД да бъдат осъдени ответниците да заплатят при условията на

солидарност сумата от **12 827.60 лв.**, представляваща продажна цена на доставени мебели и обзавеждане по силата на сключени между страните Договор за доставка от 24.11.2020 г. и Анекс от 26.02.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба /09.06.2021 г./ до окончателното изплащане на задължението и сумата от **285.06 лв.**, представляваща обезщетение за забава върху главницата за периода 21.03.2021 г. – 08.06.2021 г.

В исковата молба ищецът излага, че между него в качеството му на продавач и доставчик и „МАГ МАРССА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД е сключен договор за продажба и доставка на мебели и обзавеждане, подробно описани в приложение №1 при уговорена продажна цена от 12827.60лв. с ДДС. Договорът бил обезпечен с поръчителството на втория ответник М. И.. Купувачът е следвало да заплати продажната цена не по – късно от 23.02.2021г. Поради неплащане в срок с анекс от 26.02.2021г. страните са уговорили нов падеж – 20.03.2021г.

Ищецът доставил стоките на 27.11.2020г. на ответното дружество, като бил подписан приемо – предавателен протокол.

От страна на ответниците не е постъпило плащане на уговорената продажна цена на падежа, поради което същите са изпаднали в забава и дължат обезщетение в размер на законната лихва за процесния период.

По изложените съображения моли съдът да постанови решение, с което да осъди ответника да заплати процесните суми.

По делото не е постъпил отговор на исковата молба в срока по чл.131 от ГПК от ответника „МАГ МАРССА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД.

В срока по чл.131 от ГПК е постъпил отговор от ответницата Мария П. И., чрез назначения ѝ особен представител, в който оспорва предявените искове по основание и размер.

По изложените съображения се моли съдът да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове.

Решение №1170/26.04.2022г., постановено по гр. дело №20213110108193/2021г. по описа на ВРС, с което е осъден ответника „МАГ МАРССА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД да заплати процесните суми е влязло в законна сила, като необжалвано.

При така очертаните предмет на предявените иски, въззивният съд при проверката си по реда на чл.269 от ГПК констатира, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Въззивната жалба разгледана по същество се явява неоснователна, при прието за установено следното от фактическа и правна страна:

По предявения иск с правно основание чл.327, ал.1 от ТЗ.

Съгласно нормата на чл.318 от Търговският закон, договорът за търговска продажба е консенсуален и неформален, поради което сключването му предполага постигане на съгласие между продавача и купувача относно съществени елементи на продажбата - стока и цена, без да е необходимо обективизиране на съгласието в писмена форма, а последната е само форма за доказване на елементите на договорната връзка.

По силата на чл.327, ал.1 от ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако е уговорено друго.

При така очертаната правна рамка и с оглед събраните по делото доказателства, съдът приема за установено, че между ищеца, като продавач и доставчик и ответното дружество, като купувач е сключен договор за продажба и доставка на мебели и обзавеждане, подробно описани в приложение №1 при уговорена продажна цена от 12827.60лв. с ДДС. Договорът бил обезпечен с поръчителството на втория ответник М. И.. Купувачът е следвало да заплати продажната цена не по – късно от 23.02.2021г. Поради неплащане в срок с анекс от 26.02.2021г. страните са уговорили нов падеж – 20.03.2021г.

Неоснователно е оплакването на въззивницата, че договорът не обвързва страните, тъй като е подписан от нея самата, но тя не е представляващ дружеството „МАГ МАРССА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД.

Според нормата на чл.301 ТЗ при търговските сделки, сключени при липса или при превишаване пределите на представителна власт е налице висяща недействителност до узнаване и непротивопоставяне на търговеца, от чието име е сключена сделката без представителна власт. При възникнало търговско правоотношение по повод договор, сключен от името на търговеца от лице без представителна власт или при превишаването ѝ, действието на това лице поражда правен ефект за търговеца, който може да може да отпадне

с обратна сила, ако търговеца се противопостави веднага след узнаването за сключване на договора.

В случая търговецът е узнал за сключения договор за доставка, тъй като представляващия дружеството към него момент В.Е. /установена и със справка в ТР/ е подписала приетия по делото приемо – предавателен протокол от 27.11.2020г. за доставените стоки. Това обстоятелство не е оспорено от ответното дружество, както и от въззивницата в първоинстанционното производство. С приемането на стоките следва да се счита, че не е налице изрично оспорване на търговската сделка, поради което е възникнала валидна облигационна връзка, от която произтича и задължението за плащането на продажната цена.

Падежът на задължението е настъпил на 20.03.2021г., съгласно уговорката в чл.1.1 от анекс от 26.02.2021г. към договора за доставка. Категорично по делото липсват доказателства за плащането на задължението.

Договорът е обезпечен с поръчителството на въззивницата И., поради което и на основание чл. 138 и чл.141, ал.1 от ЗЗД същата следва да отговаря солидарно с главния длъжник за изпълнението за заплащане дължимата продажна цена.

Предвид изложеното предявеният главен иск е основателен в пълния му размер.

По предявения иск с правно основание чл.86, ал.1 от ЗЗД.

При неизпълнение на парично задължение длъжникът дължи обезщетение в размер на законната лихва от деня на забавата.

Съдът посочи в мотивите си, че падежът на задължението е настъпил, като не е налице плащане, поради което ответниците в забава за целия процесен период от 21.03.2021г. до 08.06.2021г. Няма оплакване, че размерът на обезщетението по чл.294 от ТЗ и чл.86, ал.1 от ЗЗД е 285.06лв.

Горното обуславя основателност на и така предявения акцесорен иск.

Предвид изложеното съдът намира, че предявените иски следва да бъдат уважени, като първоинстанционното решение постановило същият резултат подлежи на потвърждаване.

По разноските:

С оглед изходът от спора на въззиваемата страна се дължат разноски в

размер на 470.00лв., възнаграждение за особен представител за настоящата инстанция.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение №1170/26.04.2022г., постановено по гр. дело №20213110108193/2021г. по описа на ВРС, **в частта, с която** е осъдена М. П. И., ЕГН *****, с постоянен адрес: *****, в качеството ѝ на поръчител да заплати на „НИК СТИЙЛ“ ЕООД, ЕИК 103871294, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Георги Бенковски“ № 45, ет. 5, ап. 10 при условията на солидарност със „МАГ МАРССА КОРПОРЕЙШЪН“ ЕООД, ЕИК 202521254, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Граф Игнатиев“ № 27 сумата от **12 827.60 лв. /дванадесет хиляди осемстотин двадесет и седем лева и шестдесет стотинки/**, представляваща продажна цена на доставени мебели и обзавеждане по силата на сключени между страните Договор за доставка от 24.11.2020 г. и Анекс от 26.02.2021г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба /09.06.2021 г./ до окончателното изплащане на задължението и сумата от **285.06 лв. /двеста осемдесет и пет лева и шест стотинки/**, представляваща дължимо обезщетение за забава върху главницата за периода 21.03.2021 г. – 08.06.2021 г.

ОСЪЖДА М. П. И., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** **ДА ЗАПЛАТИ НА** „НИК СТИЙЛ“ ЕООД, ЕИК 103871294, със седалище и адрес на управление: гр. Варна, ул. „Георги Бенковски“ № 45, ет. 5, ап. 10 сумата от **470.00лв./четиристотин и седемдесет лева/**, представляваща сторени разноси за въззивна инстанция на основание чл.78, ал.1 от ГПК.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване на основание чл.280, ал.3, т.1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____